

پهرده

ياسين برايم
(رواندز)

ئەوانەى ئەم خانووەيان لەم ھەورازە قییت کردبوو، لە مێژ بوو گیانی پاکیان بە گۆرستانە پر دار بەرپووەکەى تەنیشت گوند سپاردبوو، بگرە ئیسکوپرووسکیشیان بووبوو خۆلەمیش. کۆتا خاوەنیش، خۆى و برا بچووکەکەى، رەشەبای ئەنفال بردى و کردى بە خۆراکى ئەژدەھای بیابانە پان و وشکەکەى ناوەراستی ولات. ئەمە میراتی ئەو کە لاوھە بوو کە لە دوای ئەنفال بە ھەمان شێو بە قور و بەرد و دار بەرگێکى نوێیان خستە بەر کە لاوھە کۆنەکە و جارێکى تر بوو لانی نەوھەیکى تازە و ھیواى بە بچى ھیوايان بەخشی. ژنیکی بچى چارە و کەم دەرامەت و رەشپۆش، لە بچى شوینیان زەنگى ئاوەدانکردنەوھى یەكەم خانووى لە گوندەکە لى دا و ھاتەوھە باوھشى ھەمان خانوو کە بە بووکینى میوانى بووبوو، چوو بوو باوھشى زاوايەکى شیرین. جارێکى تر، بەرگى غوریەتى داکنەند و ھاتەوھە نیتو کە لاوھەیک کە لای ئەو لە کۆشکى شا نایابتر بوو. کە لاوھەکە بۆنى ھەناسەى ئەشق و ھیوا و خەون و یادگارییە زێرینەکانى لى دەھات. ئاویزانی ئەو ژیانە بوو کە بناغەى ژیانى لە سەر بنیاد نابوو، ئەگەر چى لە روخسار کە لاوھە بوو، بۆ ئەو جارێکى تر ژیانى پى بەخشی و لە ژیانى کولەمەرگى ئۆردوگا رزگارى بوو. سەر بەرزانە، ھەموو ھەول و ماندووبونى ئەو، پەرەدەھیکى تەندروستی ئەو مندالانە بوو کە بەرھەمى ھاوسەرە شوینزەرەکەى بوو.

ئای خواپە! ئەو ھەموو بارانە چیبە دەباریت، دەلێى ئاسمان کونى تى بوو. ئەو بايە بەھێزە، ئەو برووسکە ترسانکانە ھەر لە پاش نیوەرۆوھە جەنگى خۆیان راگەیاندبوو. ئەو لە شەوى رابوردووە کاتیک ئاسمانى پر گەوالە ھەورى رەشى بینى، ترس و گومان لە دلێ دروست بووبوو، بەلام چى بکات، چارە ھەبە، ھەموو شت نامادەکرانە، خەلک تینگە یەنراو، خۆ ناکریت لەبەر ھاتنى ھەورەکان بووک بۆ رۆژێکى تر دواخريت. ئیشى خیرە، دەى چەند زوو

راپهریت باشته.

له گه ل دهسپیتکی باران، میوانانی مالی زاوا که وتنه پیرزبایبیکردن و مالتاواپی. تا دهات باران خیراتر و خوشتر، برووسکهی بههیتز زیرهی به مندال دهکرد. (با)ش هرچی گه لا و پووشی نهو شوینهی هه بوو له گه ل تاوازی خوئی به سهمای دههینا. تا دهات ناسمان زیاتر شه ری بوو، زاوای ماندوو و دل به خه م، بووکیش له سهر کورسیبه کی ته خته له هه یوانه که له سهر ما و له سهر ما له سیویتیکی سوور ده چوو. دایکی زاواش هه موو قورساییی نهو رژهی له سهر مل بوو، دلئی به قه د چوله که به که نه مابوو. نه یده زانی فریای چی بکه ویت، میوان به ریکردن، نوین و رایه خی ته ریوو، مه نجه ل و قاپ و کهوشی که وتوو و له قور چه قیو، پیش هه یوان له قوراو و ناوی باران گومیلکهی دروست کردبوو.

ئیواره به کی رهش و وه رکه ر، کوتایی به زه ماوه نده که هینا. منداله بچوو که کان خزانده نهو خانوو تاریک و بی سهر و به ر و داته پیوه که مالی هه همیشه بیان بوو. به هوئی نزمی بنمیچه که و په نجه ره بچوو که که ی به نوئی نیورۆ په نجه ت خستبایه چاوی هه ر که سیک نه یده دیت. ژوو ریکی درئی نریکه ی هه وت مه تر درئی و سی مه تر به رین و دیواره کان خوارو خیج. پیشتر ته و به یه ی و لاخه کان بوو، لای سهر وهش ناوبریکیان لی بریوو وه کا و گیای وشکیان لی دادنا. له سهر نه م خانوو دهو سی ژوو ری تر هه بووه، جیگا گه وه بووه، به لام نهوان به و هه ژاری و نه بوونییبه هه فریای نهوه که وتن نهو ژیر زه مینه دوور درئی و تاریکه ناوه دان بکه نه وه و تییدا بژین. تا خوا ده رگایه کی تریان بو ده کاته وه. ژوو ریک بو دانیشتن و نووستن و نانخاردن و خوگورین و تازووقه و میوانداری، نه م جار هه ژوو ری هه وانه وه ی بووک و زاواش.

تا دهات دنیا تاریکتر ده بوو، ناسمان به هه ره شه تر و باران خوشتر. برووسک دنیا ده له رزیتنی، چرایه نهوتیبه که یان له خوار ژوو ره که داگیرساند و سوئی داران گهرم کرا. بووکیش وه ک سه ماوه ری دیوه خان وا بوو منداله کان به دیاریبه وه دانیشتبوو سهر بیان ده کرد. که شوه وه ای دهر وه، توور بی ناسمان، ترسی خستبووه ژوو ره که ش، له گه ل هه ر گرمه و تریشقه یه ک واتده زانی خانوو که دهر ووخی، خودی ژوو ره که له نه شکه وتیکی رهش ده چوو و بو نگر تووی به دوو که ل و ناگر و که پرووی

دیوار، درز و کونی گه وره گه وره مه ترسی زینده وه ری ورد و زیان به خشی لی ده کرا. هه یوانی خانوو که ش پر چیلکه و گیشه داری وشک و ته ر، لایه کی گرتبوو، تا کاربته کان خرابوونه سهر یه ک. ژوو ر و هه یوانه که وه ک دووانه و ابوون ته سک و قه ره بالغ و تاریک و نارپک.

شه و راشکا، دایکی زاوا جیگای بو منداله کانی له خوار سوئیبه راخست و به تانی پیدادان، به بیانووی سهر ما بوون پیی وتن "به خو تان دادن با نه خوش نه که ون!" بو بووک و زاواش له سهر ووی ژوو ره که جیگایه کی گهرم و نهرم و خاوینی بو تاماده کردن. بو یه که م جار په رجوو یه که له ژوو ره که پرووی دا، په رده یه کی ره شی هینا سهر تیکی له م دیوار و سهره که ی تری له و دیوار به ست، ژوو ره که ی کرده دوو به ش، په رده که بووه هیلی سوور، سنووری نیوان بووک و زاوا و منداله کان. وه ک پولی دزمینه (۲ به ۴ ی لیتهات. دایکه که دوا سنووری په رده که ی به زانده و په رده یه کی سپی خسته نیو دهستی زاوا و وه ک به چاوی پیی بلتیت "بتبینم پیوا بیت!!" هاته وه دیوه که ی لای خوئی و چرا که ی نه وه نده کز کرد به ناسته م پروونکی ما، پروونکی کونی سوئیبه که زور زیاتر بوو له چرا که، دایکه ماندوو وه که له ته نیشته منداله کانی بی جووله و هیمن راکشا، له بیده نگیدا زیاتر له په یکه ر ده چوو!

کات نیوه شه وه، شانۆکه ژیر زه مینیته که له گور ده چن، دوو کاره کته ره به زمانی جهسته (تابلوی ژبان) دهنه خشیتن! بینهره کان به درئیایی شانۆکه به دیار نمایشه که وهن، شت ناخون، ناخونه وه، جار جار له سهر پشت، له سهر سک، له سهر ته نیشته ده جوولینه وه، به ناگان، ده ترسین، شهرم ده کهن، دهنگ ده بیستن. کاره کته ره کان نابین، جووله ده کهن، په رده ره شه که ده جوولتی. دایک داهینه ری په رده یه، چاوی له په رده یه، له په رده ی رهش، چاویکی تری له په رده یه کی سپیبه وه ک ناوی هیات سپی بیت! بینهره بچوو که کان چاوی دهنو قیتن، دلینان به ناگایه، تریه ی دلینان دی، جار جار ده کوخن، دهنگ ده بیستن، دهنگی هه مه چه شن، برووسکه، بارانه، ناھ و هه ناسه یه، هانکه هانکه، خشپه ی ماره، دهنگی گاره گار و قورته قورتنی مریشکه کانی نیو کو لیته که ی دهر وه یه، ده زانن دهنگه دهنگه و له هه ندیک ده زانن و هه ندیک تر مه ته لیتیکی سیحراویبه و نازانن چیبه!!

زاوا خه ریکی چپڑی پهردهیه. بووک خه می له دهستدانی پهردهیه، ترس و نازار خه ریکه دهیکوژیت، ئاور بۆلای تر ده داتهوه، پهرده ره شه که ی لی ده بیتته کابووس. له ترسی پهرده چاو دهنووقینتی. برووسک، فلاش دهکات و وینهیه کی ئیرو تیکی ده گرتیت. نایلونی په نجه رکه ده له ریتتهوه، چاو دهکاتهوه، باوهش ده گرتتهوه، زاوا ده جوولیتتهوه، به یه که وه دهنووسین، لیک جیاده بنهوه، گهرم ده بن، سارد ده بنهوه، گهرم ده بن، خاوده بنهوه، سارد ده بنهوه، ماندوو ده بن، زاوا ئاخ هه لده کیشی! پهرۆ سپیه که به رهنگی گیلای دهنه خشینتی، ماچه کان بی دهنگن، سه ما له ترسی بینه رکانی پشت پهرده هیواش ده بیتتهوه. بۆنی ته راپه تی دلۆپه ی سه ر دیوار و بۆنی جهسته و بۆنی بوگه نی ساردی ماسی له ژووره که دیت!!

شانۆ پهرده وامه، له دهرهوه خوا بارانی خوئی به سه ر جهسته ی زه ویدا ده بارینتی و فووی لی دهکات و تیر ئاوی دهکات. له ژووره وه زاوا جووتیاریکی ئه قینداره و به گاسنه که ی زه وی ده کیلیت و توو ده پرژینتی و ئاوی ده دات! بووکیش دهردی پهرده ی گرتوو و ماندوو دیاره، خه ریکه له سه مای چپڑ بیزار ده بیت، خه وی دیت، چاوه کانی رهشکه و پیشکه ده کهن و له پیش چاوی زاوا له تارمایی ده چیت و رهنگی پهرده ی گرتوو. ژووره که رهش رهش هه لگه راره، دواتر هه ردوو کیان مه ست بوون و له باوهشی یه ک چوونه شه وی پهرده وه.

باران پهرده وامه، چراکه له بی نه وتیان کوژایه وه، دایکه ماندوو و میهره بانه کهش له چاوه روانی مزگینی به زاوا بوونی کوپه که یه تی. فرمیسکی گهرمی له چاوه کانی ده هاته خوار و له گه ل دلۆپه بارانی ژووره که پیشپرکییان بو، هه مان ئه و شه وه ی به بیهر هاته وه که له گه ل میترده ئه نفالکراوه که ی له م هه وارگه شیرینه مانگی هه نگوینی به سه ر برد و هه ر له شه وی پهرده زگی به و کوپه زاوا یه په یدا بو، که ئیستا له شه وی پهرده دایه. گریان زیاتر به روکی گرت، به بی دهنگی فرمیسکی ده باراند و وه ک بارانی ئه م شه وه بۆ به خته ره شه که ی خوئی ده گریا که ژیانی ئه وی داپۆشیبوو. بارانیش هه رده باری و شه وی پهرده ی پر ترستر کردبوو، جوانی ئه ستیره و تریفه ی مانگی به پهرده یه کی رهش ون کردبوو!!